

Խ Մ Բ Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն

ՄԵՐ ԱԶԳԱՅԻՆ ՄԵԾԱԳՈՒՅՆ ՏՈՒՆԸ

յս տարի ևս, նոյեմբերի 29-ին, հայ ժողովուրդը հպարտությամբ և արդար բերկրանքի զգացմունքով, տոնեց իր ազգային վերաստացան 42-րդ տարեդարձը, Հայաստանում սովետական կարգերի հաստատումը:

Քառասուններկու տարիներ առաջ, ամբողջական բնաջնջման եզրին հասած մեր տանջահար քայց արի ու հավատավոր ժողովուրդը ռաբի կանգնեց, փշրեց դարավոր իր ստրկության շղթաները և ռուս մեծ ժողովրդի եղբայրական օգնությամբ, տիրացավ դարեւոյվ երազած իր ազատության և Հայրենիքին:

Անցյալ ավելի քան վեց հարյուր տարիների բռնակալությունները, մահաբեր մարիկները, որոնք անցան մեր Հայրենի հողի վրայով, չեն կտրուցեց ժառանգական հայության հոգում Հույսը, Հավատը՝ պայծառ ապագայի նկատմամբ, խեղդել անկախության մեր ձգտումը, ընկնել մեր ազատասենյ հոգին:

Նոյեմբերի 29-ը մեր ժողովրդի ազատագրական պայքարի լատմության հերոսական և փառավոր էրեւից մեկն է:

Նոյեմբերի 29-ը լայն հորիզոնների քայցեց մեր ժողովրդի ազգային վերածննդի համար:

Քառասուններկու տարին ոչ մեկ ժողովրդի կյանքում մեծ ժամանակաշրջան չէ: Քայց նրա՞յի համազօր նվաճումներ կատարվեցին մեր ժողովրդի մահառումներով, խիզախումներով, պայքարով ու աշխատանքով՝ մեր Հայրենի հողի վրա:

Այսօր, քառասուններկու տարիների բնթացում, երբեմնի հետամնաց, որբերի և ուղբի, նամահարակների և սովի Հայաստանը դար-

ձել է գեղածիծաղ և բարգավաճ հանրապետություն:

Դեռևս 1924 թվականին Լեոն գրում էր Արշակ Զոպանյանին. «Ամեն ինչ կորցրել ենք, մնացել է մի փոքրիկ Հայաստան, որ այսօր գերագույն հիգիեն է թափում ազատագրվելու փողի, մերկության, համահարակների, կոտորածների մի շարք տարիների զարհուրելի հետևանքներից...: Ես ակնհայտ եմ, թե ինչպես էր մեռնում հայ ժողովուրդը...: Մեզ նույնիսկ վտարել էին մարդկության շարքերից, մեր դժոխային կացությունը, մեր անհկարագրելի տանջանքները ոչ մի անհանգրստություն չէին պատճառում: Ահա այսպիսի դրությունից էր, որ ընդամենը երեք-չորս տարի է, ինչ դուրս է եկել հայ ժողովուրդը, մերկ ու կատաղիլապես բնազդաբեր, առանց խրեթի, առանց մանի, առանց լծկանի»:

Այսօր, քառասուններկու տարի հետո, Հայաստանը դարձել է արդյունաբերության երկիր: Մեր Հայրենիքի արդյունաբերությունը անել է 82 անգամ: Նրևա՞յան մարկայով մեր Հայրենիքի արտադրության 70 տեսակներ առաջվում են արտասահմանյան ավելի քան քառասուն երկրների:

Անցնող քառասուններկու տարիների բնթացում, մեր Հայրենիքը մեծապես առաջադիմել է գիտության, մշակույթի, ժողովրդական լուսավորության, առողջապահության բնագավառներում:

Այժմ Հայաստանում գործում են ավելի քան 90 գիտահետազոտական ինստիտուտներ ու հիմնարկներ, ուր 6000 գիտական աշխատողներ իրենց մտքի և սրտի նպաստն են

բերում մեր Հայրենիքի գիտության և մշակութային հզորության:

Այսօր մեր Հայրենիքը դարձել է լույսի երկիր, արևի երկիր: Հայաստանում բնակչության շատ մարդուց մեկը սովորում է: Հայաստանը դարձել է համատարած գրագիտության երկիր, ծածկվել հանրակրթական զրպանքների, բարձրագույն և միջնակարգ ուսումնական հաստատությունների, գրադարանների խիտ ցանցով:

Այս տարի օգոստոսին Հայաստան այցելած ամերիկացի ակադեմիկոս Նիկոլայ Լ. Գրոգ Ռոֆուսը Հայաստանի մասին իր ապագորությունների մեջ արդարօրեն գրում էր.

«Մենք այստեղ գտանք մի ժողովուրդ, կենսակցում տաղանդավոր մի ժողովուրդ, ուր գրաված է ոչ թե ապաստարաններ փռելով, այլ նոր ու գեղեցիկ ֆադախների շինարարությամբ: Ձեր ժողովուրդը հավերժ երիտասարդության հեփաթային աղբյուրն է: Ձեր երկրի յուրաքանչյուր մարդ հավատում է իր ու համայն մարդկության պայծառ ապագային: Այդ հավատի աղբյուրից սնվելով, դուրս կառուցում եմ ձեր նոր աշխարհը, որտեղ թագավորում է խաղաղ, ստեղծագործ աշխատանքը:

Մենք բնավ չենք մոռանա այն օրերը, որ անցկացրինք ձեր գեղածածկ, հեփաթային երկրում: Եթե ինձ հարցնեն, թե մեր մարտակի վրա որտեղ կարելի է առավել շատ հռաջներ հանդիպել, ես առաջինը կտայի Հայաստանի անունը: Ժողովրդական տնտեսության, գիտության, մշակույթի, արվեստի բնագավառում, ձեր հանրապետության վերափոխումները իրոք հրաշքի են նման: Ես սիրեցի ձեր երկիրը, նրա շնորհալի մարդկանց: Եվ անհաս մեկնում եմ այստեղից օրիս ընդամենը աշխատեմ:

Մեր վերածնված Հայրենիքի և նրա ժողովրդի հետ է նաև Սփյուռքի հայության բոցավառ սիրտը:

Մեր Մայր Հայրենիքը ձգողական հզոր ուժ է դարձել մանավանդ Սփյուռքի օտար հորիզոնների տակ ապրող մեր բազմահազար պանդուխտ եղբայրների և քույրերի համար:

Ուրախությամբ պետք է արձանագրել, որ Հայրենիքը, իր վերածննդյան ֆառասուններ-կուներոդ տարեդարձի առթիվ, նորից լայնորեն բացավ իր գիրկը՝ ընդունելու համար արտասահմանից՝ Կիպրոսից, Եգիպտոսից, Պարսկաստանից հայ նոր ֆառաֆառներին:

Այս տարի, մեր պատմության մեջ առաջին անգամ, պետական հովանու տակ տնվեց, արժանավոր շքով և համազգային հանդիսությամբ, հայ գրերի անմահ ստեղծող և մեր ազգային դպրության հիմնադիր Ս. Մեսրոպ Մաշտոցի ծննդյան հազարվեցհարյուրամյակը: Այդ հանդիսությունը արդարօրեն վերածվեց հայ մշակույթի համաժողովրդական մեծ տոնի:

Անցնող տարում, հայրենի բարեխնամ կառավարության արտոնությամբ և բնական դյուրություններով, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնում, Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրության ճախագության տակ, զումարվեց Ազգային-Եկեղեցական ժողով, կառավարվեց մեծահոգեների հանդես ու նշվեց նորին Ս. Օժոթյան զանախության յոթերորդ տարեդարձը: Այդ հանդիսություններին ներկա եղան 150 պատգամավորներ և մոտ 600 ուխտավորներ և հյուրեր Սփյուռքից և ներքին թեմերից:

Այսօր, մեր վերածնված ժողովուրդը, իր Հայրենի հողի վրա ամուր կանգնած, իր խաղաղ ու ստեղծագործ աշխատանքով, վստահօրեն ֆայլում է դեպի իր է՛լ ավելի պայծառ ապագան, եղբայրական ժողովուրդների համերաշխ բնտանիքում:

Միտքի՛ր, ազատ իմ Հայրենիք՝ խաղաղ ու ստեղծագործ աշխատանքով:

Բյուր ողջմ՛յն և օրհնություն մեր վերածնված Մայր Հայաստանին:

